— błędna wykładnia art. 87 i 88 Traktatu WE oraz art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ([2]) poprzez uznanie skarżącej za beneficjenta pomocy. Skarżąca podnosi iż uznając ją za beneficjenta pomocy, Komisja przekroczyła granice swobodnego uznania, gdyż skarżąca nie należy do podmiotów, które faktycznie z tej pomocy skorzystały;

— pogwałcenie zasad pewności prawa i proporcjonalności poprzez wskazanie skarżącej jako podmiotu zobowiązanego do zwrotu pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem, mimo iż faktycznie nie była ona jej beneficjentem.

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 140, str.1)

([2]) Rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, Dz. U. L 83, str.1

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2006 r. — NBC Fourth Realty przeciwko OHIM — Regalado Pareja i Pedrol (PK MAX)

(Sprawa T-293/06)

(2006/C 310/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: NBC Fourth Realty Corp. (Las Vegas, USA) (przedstawiciele: A. Woodgate, A. Smith, Solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą byli również: Miguel Isaias Regalado Pareja i Bibiana Pedrol, działający pod firmą Rosell (Alicante, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie R 397/2005-1;

— obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania w sprawie skargi, a także kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Miguel Isaias Regalado Pareja i Bibiana Pedrol, działający pod firmą Rosell

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy PK MAX, w kolorze granatowym dla towarów i usług z klas 3, 25 i 28 (sprawa R 397/2005-1).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe słowne znaki towarowe T.K. MAXX dla towarów i usług z klasy 35, wspólnotowy słowny znak towarowy T.K. MAX dla towarów i usług z klas 3, 14, 18, 25, 28 i 35, oraz wcześniejsze niezarejestrowane krajowe słowne znaki towarowe o tej samej nazwie, wykorzystywane w obrocie na terytorium Irlandii, Zjednoczonego Królestwa i Niderlandów.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów w celu rozpoznania przez niego pozostałych podstaw sprzeciwu.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

Skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza nieprawidłowo stwierdziła, iż nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd polegające na możliwości pomylenia zakwestionowanego znaku towarowego ze znakiem wcześniejszym. Skarżąca podnosi w szczególności, że Izba Odwoławcza nieprawidłowo zinterpretowała pojęcie „konsumenta" chronionych usług, dopuszczając się jednocześnie oczywistego błędu w ocenie wizualnego, fonetycznego i koncepcyjnego podobieństwa między znakami towarowymi. Ponadto skarżąca zarzuca Izbie Odwoławczej nieprawidłowe ustalenie zakresu ochrony wcześniejszego znaku towarowego, wynikającego z jego renomy lub samoistnego charakteru odróżniającego. Wreszcie, skarżąca twierdzi, że Izba nieprawidłowo poszerzyła zakres wymogów określonych w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2006 r. — Nordmilch przeciwko OHIM (Vitality)

(Sprawa T-294/06)

(2006/C 310/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nordmilch eG (Zeven, Niemcy) (przedstawiciel: R. Schneider, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)